

Udstilling, vil være fyldestgjort. Udstillingsfonden vilde da have erhvervet sig en uopsigelig Brugsret i den ovenfor antydede Arrække til den for Udstillingen bestemte Del af Bygningen. Paa den anden Side vilde Udstillingsfonden ikke kunne opfige Brugen og den dermed følgende Forpligtelse forinden den nævnte Tidsfrist's Udløb. Skulde Staten efter den antydede Tidsfrist's Udløb ønske at frigjøre sig for denne Udstillingsfondens Rettighed, skulde dette kunne ske imod at Staten tilbagebetalte Udstillingsfonden den oprindelig indskudte Kapital af 100,000 Kroner.

Akademiet har meddelt Udstillings-Komiteen dette Forslag til Sagens Ordning, og Komiteen har i Møde af 7de d. M. under Forventning af Ministeriets Billigelse tiltraadt det for sit Vedkommende, saa at det altsaa herved foreligger for Regjering og Rigsdag som en sælles foreløbig Aftale om Grundtrækkene i det indbyrdes Forhold mellem Udstillingskomiteen og Akademiet.

Med Skrivelsen fulgte følgende Indstilling fra Akademiet af 30te Juni 1874:

„Det vil være i det høie Ministeriums Grindring, at Forholdene ved Akademiet allerede for 15 Aar siden, 1859, vare af den Natur, at det baade fra Ministeriets og Akademiets Side anerkjendtes for at være af høieste Vigtighed, at Akademiets Lokaler fik en større Udvidelse. Tre Hensyn komme ved denne Sag i Betragtning, nemlig:

1. til Bevaringen og Forvælgelsen af Akademiets Afstøbningsamling;
2. til Akademiets Undervisning og
3. til den aarlige Kunstudstilling.

Der fremkom endog fra Ministeriets egen Side allerede paa hint Tidspunkt Forslag til en Udvidelse af Akademiets Bygninger ind over botanisk Haves Terrain; men Forholdene ved Salg af Terraint medførte siden, at Sagen maatte stilles i Bero, indtil Spørgsmaalet om Havens Henlæggelse til en anden Plads havde fundet sin endelige Afgjørelse. Akademiet har saaledes indtil nu maattet finde sig i Udsættelsen af Sagens Afgjørelse, uagtet Ulemperne Aar for Aar bleve større; men Akademiet maa tillige fastholde, at det, naar Manglen af Lokale ligefrem maa erkjendes at blive til stor Skade for de Interesser, hvis Varetagelse er det overdragen, vilde svigte sin Pligt ved ikke nu for Ministeriet at fremhæve Nødvendigheden af, at Sagen i den nærmeste Fremtid endelig maa blive afgjort.

Akademiet skal tillade sig for det høie Ministerium nærmere at fremhæve ethvert af de tre ovennævnte Hensyn høert for sig.

Det Lokale, som er indrømmet Afstøbningsamlingen, og som Akademiet aldeles umuligt kan udvide, saalænge det ikke har større Plads, end det har, er i den Grad utilstrækkelig, at det danner en ligefrem Hindring baade for Samlingens gradvise Udvidelse og for den Benyttelse af den, uden hvilken den bliver en værdiløs Giendom. Endog naar Akademiet har den Glæde at modtage Gaver til sin Samling, som det i afvigte Foraar var Tilfældet, idet Hans Majestæt Hellenernes Konge med Fregatten „Sjælland“ sendte Akademiet en Samling Afstøbninger fra Athen, er Akademiet ikke istand til at lade Kunstnere og Videnskabsmænd drage den tiltænkte Fordel af en saadan Erhvervelse ved paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade at gjøre den tilgængelig — for ei at tale om, at man er nødsaget til fuldstændig at se bort fra det større Publikums Interesse for Afstøbninger over de ypperste Kunstværker. Samlingen har allerede nu Karakteren af et Magazin; og under de Forhold, hvorunder den er stillet, idet dens Lokale hyppigt maa benyttes til Formaal, som ikke vedkomme den, navnlig Udstillingen, lider den paavisselig Skade og taber i Værdi. Dertil kommer endnu, at den betydelige Samling af Afstøbninger over middelalderlig og moderne Skulptur, som er henlagt til Akademiets Afstøbningsamling, saalænge som Akademiet ingen større Plads har, maa forblive henstaaende utilgængelig for Publikum, som tidligere har draget Fordel af den, og endog kun aldeles undertagelsesvis tilgængelig for Kunstnere og Videnskabsmænd. En stor og kostbar Stats eiendom henstaa saaledes uden at give noget Udbytte, medens den dog for Kunsten og den almindelige Dannelse er af høieste Interesse. Med Hensyn paa hele denne Side af Spørgsmaalet skal Akademiet tillade sig til yderligere Motivering at henvise til det Foredrag, som Akademiets Sekretær meddelte ved Marskhøjtideligheden den 31te Marts 1872, i den dacerende Ministers Nærværelse, og af hvilket en Afskrift her medfølger. I dette Foredrag, i hvilket Sagen er udviklet ganske i Overensstemmelse med Akademiets Opfattelse, er der tillige paavist, hvor megen almindelig Interesse Dannelsen af en virkelig god og betydningsfuld og almindelig tilgængelig Afstøbningsamling vilde have, hvor godt en saadan Opgave egner sig for en Nation, som kun har færre Midler til sin Raadighed; endelig hvor megen ligefrem praktisk Betydning den vilde have for Bygningskunstens Dyrelse.

Idet Akademiets Skolelokale og en Del af Samlingslokalet i cirka 2 Maaneber optages,